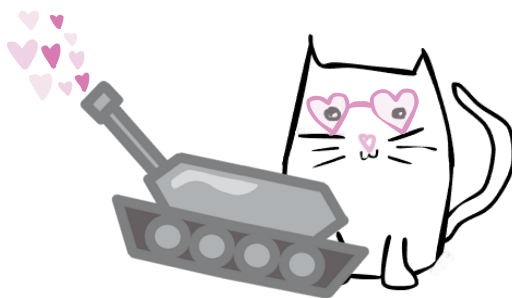

MILLE

Sisällys

Rakkaus herättää ajatuksia.....	3
Puheenjohtajan puheenvuoro.....	4
Tommy Hakkaraisen rakkauden täyteinen Hol-risteily	5
Rakkaus keskeyttää Peloponnesolaissodat.....	8
Lukijakirjepalsta.....	11
Vaihtokevät Lontoossa Onervan silmin.....	12
Rakkauskissat.....	16
Rakkaudesta laulu.....	18
Patinistien taidetta.....	19
Sänkypuuhaa.....	21
Rakkaudesta se hevonenkin potkii.....	21
Wernerin olutnurkka.....	22
Alumnin haastattelu.....	24
Rakkauden romantiikkaa.....	26
Koskaan ei ole liian myöhäinen aika glögille!.....	28

Historian Lehti 1/2025

Patina ry

Päätoimittaja & taittaja: Anni Tahvanainen

Kansikuvan tekijä: Venny Vilkuna

Paino: Viestipaino Oy

Rakkaus herättää ajatuksia...

...No millaisia??

Myönnän, että lähes tyranninomaisesti päätin tämän lehden teeman. Päätin sen oikeastaan mielessäni jo ennen joulua ja tiesin, etten voisi olla toteuttamatta sitä. Siitä asti olen miettinyt, millaisia ajatuksia rakkaus herättää.

Rakkaudesta on mielestäni tuskallisen haastavaa puhua. Kaikenlaista tulee mieleen, mutta koen, että käsitys rakkaudesta on yllättävän usein hyvin vinoutunut ja joudun rakkauden tuntemuksia kokiessani pohtimaan sitä, onko kokemus oikeastaan rakkautta ollenkaan. Rakkauskäsitykseen vaikuttavat lukuisat asiat lähtien omista kokemuksista ja lähipiiristä aina laajemmin yhteiskunnan luomiin määritelmiin. Haluaisin kuitenkin nyt viitata de Mellon kirjassaan esittämiin kuvauksiin.

Täydellisessä rakkaudessa ei ole pelkoa. Siinä, missä on rakkautta, ei ole mitään vaatimuksia, odotuksia tai riippuvuutta. En vaadi teitä tekemään minua onnelliseksi; onnellisuuteni ei ole teistä kiinni.¹

Rakastava sydän on herkistynyt koko elämälle, kaikille ihmisille; rakastava sydän ei kovetu yhdenkään ihmisen tai asian edessä. ... Rakkauteen kuuluu havaitsemisen selkeys ja objektiivisuus. Ei ole mitään yhtä selvänäköistä kuin rakkaus.²

De Mellon ajatus rakkauden riippumattomuudesta ja objektiivisuudesta on kaunis, mutta herättää kysymyksen siitä, millä tasolla se on mahdollinen. Pyrin elämässäni aina rakkauteen ja ajatukseen siitä, että rakkaus ei rajoita tai odota mitään. Se antaa ja saa ja on arvokasta itsessään. Näen rakkauden enemmänkin voimana tai

energiana, osana todellisuutta, ilmeten ihan vain elämän olemassaolona. Minulle suurinta rakkautta onkin itse todellisuus ja sen osoittama universaali rakkaus kaikkea kohtaan. Luonnon ja Auringon luonteeseen kuuluu rakkaus; ne ruokkivat itseään ja toisiaan, auttavat olemassaolollaan muita olemaan olemassa. Kaikki elämän mahdollistajat osoittavat omalla tavallaan rakkauttaan antamalla. Siksi kyseenalaistankin de Mellon käsitystä siitä, että täydellisessä rakkaudessa ei ole riippuvuutta. En tietenkään kannusta ketään epäterveelliseen obsessoitumiseen tai ajatukseen elämän päättymisestä rakkaussuhteen päättyessä, mutta samalla näen kaiken välillä olevan yhteyden ja sen, että ilman muita ei olisi minuakaan. Minä en ole mitään ilman ympäristöäni ja ympärillä olevia ihmisiä. En voi kuvitella rakkautta tai ihmisyyttä riippumattomana, leijailevana kuplana, joka vain on, ilman että huomioidaan todellinen maailma, elämän ja ihmisen lainalaisuus. Ihmiset ovat sosiaalisia eläimiä ja luonnostaan riippuvaisia toisistaan, ja on mielestäni tyhmää kieltää sitä. Luonto on kiertokulku, jossa kaikki vaikuttaa kaikkeen ja toimii yhteistyössä, riippuvaisina toisistaan.

Edellä mainittujen asioiden summaksi voisin sanoa sen, että kannattaa kokeilla rakastaa aivan kaikkea ja kaikkia. Se tuntuu erittäin hyvältä, ja silloin rakastaa eittämättä myös itseään.

Tässä lehdessä puhutaan toivottavasti paljon rakkaudesta. En tiedä vielä. Kannattaa siis kääntää sivua ja katsoa itse.

Anni Tahvanainen
HiLeen päätoimittaja

¹ Anthony De Mello, *Havahtuminen*. Helsinki: Like Kustannus. 2023.

² De Mello 2023, 122.

Rakas Patina,

Vuoteen 2025 on mahtunut jo paljon kaikenlaista. Olemme saaneet sitsata, ulkoilla, laulaa vanhoja juomalauluja ja pitää olympialaisia. Wappukin tekee jo tuloaan, jota henkilökohtaisesti odotan jälleen kerran suurella sydämellä. Ennen kaikkea, olemme saaneet olla yhdessä, ja niin tulee olemaan myös tulevaisuudessa.

Rakkaus on välillä maailman helpoin ja yksinkertaisin asia. Samaan aikaan se voi kuitenkin tuntua äärettömän vaikealta ja monimutkaiselta. Rakkaudesta kirjoittaminen tuntuu ainakin samaan aikaan helpolta ja vaikealta. Enhän edes tiedä, tarkoittaako rakkaus muille samoja asioita, mitä se tarkoittaa minulle. Toivon kuitenkin, että nämä ajatukset olisivat mahdollisimman jaettuja. Minulle se on elämän kantava voima, mikä tekee elämästä elämisen arvoista.

Rakkaus on sanoja ja tekoja, hiljaisuutta ja passiivisuutta. Romanttinen rakkaus on tietenkin syvää sitoutumista ja luottamista, hellittämätöntä periksiantamattomuutta, mutta romanttinen rakkaus on minulle vain jäävuoren huippu. Keltä puuttuu kaikki muu rakkaus, niin häntä säälin. Se voi olla niinkin yksinkertaista, kuin silmiin katsomista tai meemien lähettämistä. En kuitenkaan halua määrittää sitä toisten puolesta. Jokainen saa rakastaa haluamallaan tavalla. Toisaalta rakkautta ei voi koskaan olla liikaa, ja maailmassa sitä on ainakin aina liian vähän. Haluaisin siis rohkaista kaikkia rakastamaan enemmän. Halatkaa lähimmäisiänne, halatkaa tuntemattomia. Olkaa ennakkoluulottomia ja eläkää hetkessä.

Varsinkin monille miehille rakkaus tuntuu olevan jotenkin kiusallinen aihe, mutta uskon, että tämä on muuttumassa parempaan suuntaan. Aikaamme rasittaa muun muassa ylisukupolviset traumat ja netissä lymyävä katkera disinformaatio, mikä uhkaa varsinkin monia nuoria miehiä sekä tietenkin muita henkilöitä. Kaiken korjaavia ratkaisuja ongelmaan minulla ei ole, mutta sen tiedän, että yksinolo vain pahentaa tilannetta. Ei siis oteta yhdessäoloa itsestäänselvyytenä, vaan nautitaan siitä, vaalitaan sitä ja toimitaan enemmän yhdessä. Niin yliopistolla kuin sen ulkopuolellakin.

Rakkaudentäyteistä kevättä jokaiselle Patinistille <3

Jesper Raskiparte

Patina ry:n puheenjohtaja 2025

Tommy Hakkaraisen rakkauden täyteinen Hol-risteily

Krooh pyyh Patina!

Olin tuossa taannoin Holin järjestämällä risteilyllä minulla oli niin mukavaa, että ajattelin siitä tänne Hileseen tarinoida. Reissu alkoi tutulla ja turvallisella R-junalla, jossa kyyti meni lujaa kuin saalin nähnyt haukka, jos haukka myös pysähtelisi aina tasasin väliajoin. Noh hyvähän puoli tässä on se, että vaikka R-juna onkin hitaampi, niin vuohet pääsevät sinne ilmaiseksi, niin se oli vaivan arvoista.

Vuohiahan ei Ruotsin laivalle normaalisti päästetä, joten jouduin piiloutumaan yhden avuliaan nimeltä mainitsemattoman Patinan emerituspuheenjohtajan Patina kangaskassiin ja turvatarkastukseen ei hän onneksi joutunut, joten tämä vuohi pääsi ehjin nahoin laivan kyytiin.

Laivalla vasta olikin kaikkea niin ihanaa ja kummallista, en ole ollut aikaisemmin ruotsinristeilyllä nuoren noin yhden vuoden ihmisten vuosissa aikana, joten moneen asiaan suorastaan rakastuin laivalla. Ensimmäinen aktiviteetti, johon osallistuin, oli PAFin bingo. Teille, jotka ette tiedä niin yksi ihmisten vuosi on noin 21 vuohien vuotta, joten voin nautiskella kaikista ikärajarajatuista viihteen muodoista eli myös rahapeleistä. Bingoon olen aikaisemmin käynytkin esimerkiksi viime syksyllä Patinan SEKSI bingossa, eli tiesin miten homma toimi. Voisi jopa sanoa, että tämä Vuohi rakastaa bingoa. Kuitenkaan bingojumalat eivät tämän vuohen puolella olleet, koska en kertaakaan Bingoa päässyt huutamaan, mutta tärkeintä ei olekaan voitto, vaan se, että tietämättömyyden sinfonia, että tuleeko oman lapun numeroita vai ei.

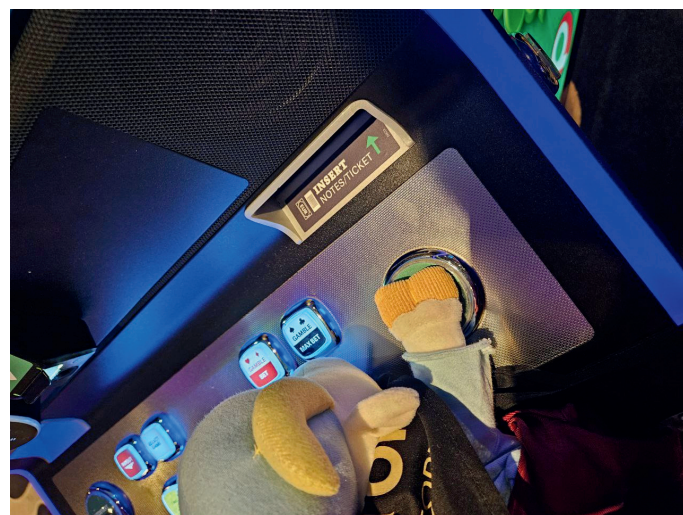

Kävin myös risteilyllä Tax Freessä, josta en itse kyllä ostanut mitään, koska olen vuohi ja he eivät olisi minulle mitään myyneet. Tapasin kuitenkin uuden tuttavauuden, joka M'Ms brändin punainen karkki, eli Herra Red. Taisin jopa Herra Rediin hieman ihastua ellen jopa rakastua, mutta hän oli asenteeltaan jotenkin muovinen ja vaikutta siltä, että ei ollut kiinnostunut minusta vaan ainoastaan sarvistani, joten jätin hänet Tax Freehen ja jatkoin uusin seikkailuihin. Tiedän oman arvoni ja en jää sellaiseen seuraan, jossa vibat ja määränpäävät eivät ole samat.

Lauantaina lähdin käymään Tukholmassa ja tämä olikin ensimmäinen kertani ulkomailla. Tukholma oli erittäin kaunis ja historiallinen kaupunki ja erityisesti rakastuin vanhaan kaupunkiin. Ihme ja kumma paikalliset myös ymmärsivät vuoheni sujuvasti, joten kommunikaatio ongelmia ei tullut. Vuohi onkin näyttävästi kielenä kansainvälisesti erittäin tunnettu tai ainakin ruotsissa tunnettu. Sain paljon kehuja tyylikkäistä Patinan punaisista haalareistani ja olin niistä erityisen otettu.

Maissa käydessäni kävin muutaman patinistin kanssa Humanassa, joka on vähän niin UFF kauppa, mutta ei kuitenkaan. Siellä oli vaikka mitä mielenkiintoisia vaatteita, mutta valitettavasti ei minun koossani. Myös erittäin hienot pinkit muovipussit, joita harkitsin osattavani, kunnes tajusin, että ei minulla ole rahaa. Häkellyin oikein tavaran määrästä, että en huomannut, kun matkaseurueeni kerkesi jo lähteä hetken verran olin aivan yksin ja hieman paniikissa eksyneenä. Kuitenkin he huomasivat läsnäoloni puuttumisen ja tulivat juoksujalkain nappaamaan minut uudestaan matkaan mukaan.

Laivalla palatessani pääsin makustelemaan myös muunlaisia aktiviteettejä, koska laivalla oli muita rahapelejä. Itselläni ei siis rahallista omaisuutta ole, mutta yksi ystävällisen näköinen herrasmies suostui minulle antamaan korotonta lainaa, jossa takaisinmaksu on vasta 100 vuoden päästä. Tartuin tilaisuuteen ja sukelsin rahapelien maailmaan. Onnenjumalataret eivät kuitenkaan tämän vuohen tukena olleet ja koko summan vei muikean hymyn omaava kääpiökuningas. Uhkapelaaminen ei kannatta, vaikka se onkin erittäin jännittävää.

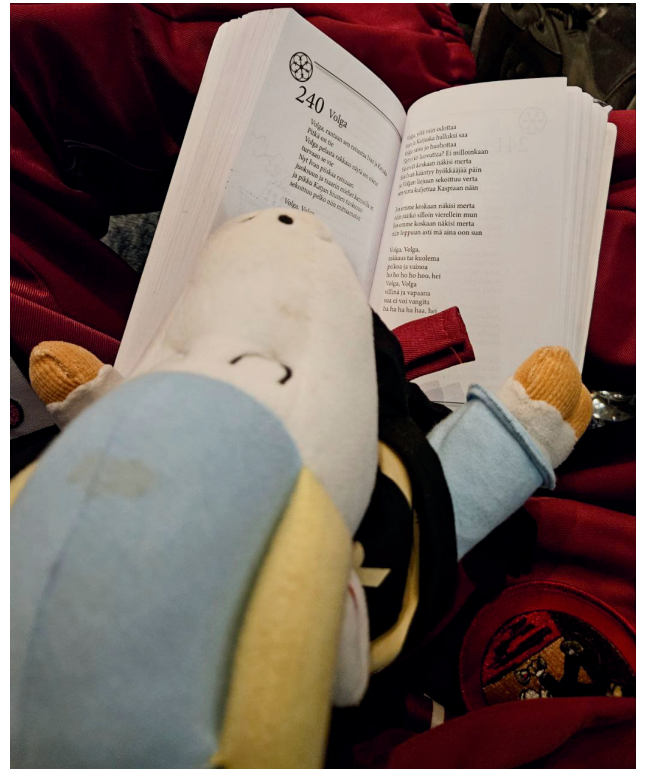

Lauantaina yöstä oli yläkansilla sitsit käynnissä, johon liityin muiden historian opiskelijoiden sekaan. Nopeasti huomasin kuinka erilaisia tapoja ja sitsikulttuureja eri kaupungeissa oli. Noh itsehän olen sitsiliberaali, joten poikkeavat tavat eivät tämän vuohen selkäkarvoja nostaneet pystyyn. Pääsin laulamaan yhtä suosikkilauluistani Volgaa, joten voisi sanoa, että sitsit olivat suuri menestys.

Sunnuntaista ei minulla ole sanottavaa, koska se meni Tampereella palaamisen ja lepäämisen. En kuitenkaan krapulassa ollut, vaikka jotkut patinistit niin saattavat väittää.

Kaiken kaikkiaan voisin todeta, että risteily oli erittäin mukava kokemus, jossa tunekirjjeni kävi laajalla pienestä paniikista aina pieneen rakastumiseen. Kiitos kaikille patinisteille ja muille historianopiskelijoille ja Holille risteilystä.

*Rakkaudella,
Tommy Hakkarainen.*

Rakkaus keskeyttää Peloponnesolaissodat

(Kirjoittaja on hankkinut antiikkitietämyksensä pääasiassa Asterix-sarjakuvista)

Kuningatar Medora Illywitz heräsi säpsähtäen retkivuoteeltaan. Hän oli nähnyt painajaista, mutta onneksi sotilasteltan huonosti sidottu lehmännahkainen oviaukko oli lepattavalla paiskeellaan saanut Medoran havahtumaan. Painajaisessa Medora oli elänyt tulevaisuudessa, tarkalleen vuodessa 410 eaa., ja Ateenan mahtava hopliittiarmeija oli kukistettu täysin spartalaiden toimesta. Vaikka Medora ei uskonutkaan uniin, hänen oli pakko tarkistaa seinällä olevasta kalenterista, elettiinhän yhä vuotta 415 eaa. Elettiin, huh! Seuraavaksi Medora tarkisti aurinkokellosta, paljonko kello oli. Koska teltassa oli kovin pimeää, joutui Medora sytyttämään soihdun pystyäkseen tihrustamaan aurinkokellon pieniä kaiverruksia. 6:37! Oli siis joukkojen aamutarkastuksen aika.

Kömpiessään ulos matalasta teltan oviaukosta, Sisilian merituuli lehahti Medoran sieraimiin. Se tuntui hyvältä, mutta samalla muistutti Medoraa siitä, miksi hän heräsi ulkoilmasta sotilasleiristä, eikä mukavasta divaanista Ateenan yksiöstään. Muutamaa kuukautta aiemmin rikkoutunut rauhansopimus Spartan ja Ateenaan polisten välillä oli johtanut suuriin taisteluihin, ja nyt itse suuri valtiomies Nikias oli nimittänyt hänet, Medora Illywitzin, Nikiaksen pikkuserkun ja hyvän lapsuudenystävän, johtamaan retkikuntaa Sisiliassa, minkä kunniallisena tehtävänä oli puolustaa tákäläisiä Ateenan liittolaiskyliä spartalaisia hyökkääjiä vastaan. Tehtävä oli rankka ja vaativa, mutta hetkeäkään Medora ei ollut epäröinyt sen vastaanottamista. Medoran mieleen palasi tilanne, jossa hän oli avannut Nikiaksen kyyhkyn tuoman kirjeen Ateenassa. Kirje oli pitkä ja kirjoitettu paksulle papyrukselle,

joten se painoi paljon. Kyyhky parka! Onneksi Nikias asui Ateenassa samassa rappukäytävässä kuin Medora, joten lentomatka ei sentään ollut pitkä.

Medora oli edellispäivänä ottanut asiakseen paikallisiin liittolaiskyliin tutustumisen, mikä oli lisännyt hänen taistelutahtoaan entisestään. Spandanaumin ja Latexunumin tuhatpäiset asutuskeskukset sijaitsivat vain parin kilometrin päässä Medoran sotilasleiristä, ja niiden asukkaat olivat erittäin kunniallisia ja ahkeria ihmisiä; -täysin syyttömiä ja viattomia sotaan! Heitä joskeitä, oli ilo puolustaa. Pieni kyynel vierähti Medoran silmäkulmaan, kun hän muisteli, kuinka Latexunumin kylän leipuri oli tarjonnut hänelle paikallista viiniä tervetulolahjaksi. Se oli maistunut, ja saanut Medoran juhlallisesti julistamaan olevansa kyläläisten suojelijajumalatar sekä muutenkin hyvä tyyppi. Lupauksen lunastaminen vaati uskollisia hopliittisotureita. Mutta missä he olivat nyt? Medora pälyili leiriä, joka vaikutti vielä uinualta. Oliko sotilaiden aurinkokellot ajastettu väärin?

Ei sentään! Nyt Medora havaitsi teltoissa liikettä. Esiin kömpi kymmeniä ja taas kymmeniä hopliittisotureita unisina aamuvastuksessaan, johon kuului sandaalit ja tooga. Samalla kun sotilaat järjestäytyivät kolmiriviin, falangien johtajat lähestyivät Medoraa valmiina ilmoittautumaan. Tämä oli Medoralle yksi sotilasleiripäivien mieluisimpia hetkiä, joten hän suoristi ryhtiään ja koetti näyttää mahdollisimman arvokkaalta ja reippaalta. Vaikka Medoralla ei varsinaisesti

ollut kokemusta armeijassa toimimisesta ennen alkanutta Sisilian operaatiota, oli hän omaksunut tärkeimmät käytänteet nopeasti. Tähän kuului itsevarma esiintyminen sekä tehtävien tehokas delegointi.

”Ensimmäinen falangi lähes täysilukuinen, oi kuningatar!” ilmoitti falangin sadanpäämies. Teknisesti ottaen Medora ei ollut kuningatar, mutta hän itse tykkäsi kutsua itseään sellaiseksi, ja oli tyytyväinen, kun soturitikin tekivät näin.

”Alokkat Covidus ja Nineteentus menivät aamuvastaanotolle, koska heillä oli kurkku kipeä”, jatkoi sadanpäämies. Muissa falangeissa joukot olivat täysilukuisesti rivissä, kuten muiden sadanpäämiesten ilmoituksista ilmeni.

Medora kiitti sadanpäämiehiä juhlallisesti ja komensi heidät riviin sotilaidensa sekaan. Medora tallusteli sotilasrivistön edessä tuiman näköisenä, mutta samalla julisti joukoilleen jo tutuksi tulleita iskulauseita toveruuden ja rohkeuden merkityksestä osaston saaman tehtävän täyttämisessä. Hän myös kehui sotilaita näiden tähänastisista saavutuksista leirin pystyttämisessä sekä siitä, että joukot ylipäättään jaksoivat nousta ylös näin aikaisin aamusta kuuntelemaan hänen juttujaan. Lopulta Medora lopetti puheensa tehokkaalla käskyllä, ”taakse poistu!”, joka kuitenkin osoittautui muutamaa sekuntia myöhemmin harkitsemattomaksi. Sotilaat olivat järjestyneet jyrkän rantapengermän eteen, ja nyt käskyn saatuaan osa heistä syöksyi yli pengermän reunan ja vieräi mäkeä alas aina vesirajaan asti. Urheat sadanpäämiehet sukelsivat perään pelastamaan osittain uimataidottomia sotilaitaan.

Kiusallinen välikohtaus ei kuitenkaan lannistanut Medoraa, vaan hän läksi takaisin teltaansa nauttimaan aamiaista yhdessä tärkeimmän

adjutanttinsa, sir Informationiuksen, kanssa. Informationius oli Medoran vanhoja kurssikavereita Ateenan Sokrates-koulutuslaitoksesta, ja hän oli valmistunut priimuksena metafyyssisen saivartelun tiedekunnasta. Informationius kantoi aamiaispöytään kivilaatoille kaiverretun päivän aamulehden sekä säätiedot, jotka postikuriiri oli aamuyöllä kiikuttanut sotilasleirin portille. Medoran aamurutiineihin kuului kuuman teen siemäily ja aamu-uutisten selailu. Päästyään urheilupalstalle Olympia-osioon Medora asetti ajatuksissaan oikean kätensä peukalon ja etusormen haralleen kivilaattojen kaiverretun maisemakuvan päälle, ja yritti suurentaa kuvaa hipomalla sormillaan kivilaatan pintaan. Medora säpsähti ajatuksistaan tajutessaan, ettei kivilaatassa ollut kosketusnäyttöä. Informationius oli nähnyt tilanteen ja hän hörötti hyväntahtoista naurua. Medora nauroikin myös. Informationius oli yksi harvoja Medoran ystäviä, joiden edessä Medora uskalsi nauraa itselleen ja omille kömmähdyksilleen.

Valitettavasti aamupalahetki keskeytyi. Yllättäen tanner alkoi tömistä rytmikkäästi, aivan kuin tuhannet ja taas tuhannet sandaalit olisivat tallanneet siitä yhtäaikaaisesti. Rytmikkyyttä korostivat kaukaa kantautuvat rummun lyönnit: rympytirymps, rympytirymps! Medora ampaisi pystyyn. Ei ainoastaan siksi, että hänen teekuppinsa oli läikkynyt ja oliivilautanen kaatunut maan tärinän vaikutuksesta, vaan myös siksi, että hän aavisti pahaa. Medora kiiruhti ulos teltasta kohti leirin korkeinta kohtaa, jossa sijaitsi paaluvarustuksesta erkaneva vartiotorni. Medora kapusi tikkaat ylös tasanteelle, josta oikeanpuolimmainen näkymä paljasti Sisilian rannikon ja Välimeren horisontin, kun taas

vasemmalla aukeni useamman kilometrin laajuinen tasanko pitkine heinäkasveineen. Tuolla, noin kilometrin päässä tasangolla, lähestyi spartalaisten armeija, yhtenäisine rivistöineen suuret ja pyöreät Hoplon-kilvet eteenpäin käännettyinä ja liki 2–3 metriä pitkät keihäät eteenpäin suunnattuina. Hetki oli lyönyt, aivan kuten Kirka-niminen oraakkeli oli Medoralle kauan sitten ennustanut. Medoraa harmitti, että spartalaiset olivat olleet nopeampia ja saaneet nyt aloitteen. Lisäksi häntä harmitti, ettei hänellä ollut käytössään Lockheed Martin F-35 Lightning II -suihkuhävittäjiä, sillä ne keksittäisiin vasta 2400 vuotta myöhemmin Amerikan Yhdysvalloissa.

Medora kuuli, kuinka leirissä falangien johtajat ryhtyivät oma-aloitteisesti kasaamaan osastojaan ja viemään sotilaita ulos leiristä taistelumuodostelmiin. Koko leiri oli mobilisoitu, lukuunottamatta alokkaita Covidus ja Ninenteetus, jotka olivat saaneet vapautuksen fyysisistä harjoituksista flunssan takia. Medora tunsi maailman ympärillään hidastuvan. Ympärillä oli meteliä ja liikettä, mutta vaikutti kuin hän itse tarkkailisi tapahtumia hidastettuna. Kuitenkin seuraavat tapahtumat saisivat Medoran aistit jälleen terästäytymään.

Spartalaisten joukkojen eteen ratsasti yllättäen soturi. Hän oli nimeltään Komistus Maximus, ja hän toimi Spartan hyökkäysjoukkojen operatiivisena johtajana. Komistus ratsasti sotilaidensa edessä pitkät hiukset hulmuten, ja hänen rintapanssarinsa, jonka muodot mukailivat edellisen penkkipäivän tuloksia, säihkyi tasangon yli porottavassa aamuauringossa. Medora näki Komistuksen, ja rakastui tähän ensisilmäyksellä. Medora kipusi alas vartiotornista, ja juoksi avosylin leiristä ulos vastaanottamaan Komistusta.

Nyt myös Komistus näki Medoran, ja hänkin rakastui oitis. Rakastavaiset syleilivät toisiaan hämmästyneiden armeijoiden välissä ja antoivat toisilleen pusut. Taistelu oli peruttu.

Medora ja Komistus menivät myöhemmin naimisiin ja elivät elämänsä onnellisina loppuun asti. Vihkitilaisuudessa he myös allekirjoittivat mineraalisopimuksen. Tällä välin spartalaiset ryöstivät ja polttivat Spandanaumin ja Latexunumin kylät.

Sen pituinen se.

Lukijakirjepalsta

Tervetuloa lukemaan, mitä tärkeää ja ennennäkemätöntä patinistien mielenpäällä on tänä keväänä.

Moi. Hyvä persehousut
-J.;

Onko rakkaus vain kemiaa aivoissa?
-10 arvosana biologiassa lukiossa

Missä oli ratikka-äänestyksen Patina-
ratikka??
-Patikka

En voi koskaan unohtaa ystäviäni!
Luottamus ystäviin, on ystävyyttä!
-Agapio racing team

Heippa! Mulla sattui nolo moka tuossa
tammikuussa, kun PinniA:n
purkuremontti oli alkamassa, ja
ilmoitettiin että sieltä saa hakea tätä
irtaintavaraa itselle ilmaiseksi ennen
purkamisen aloittamista. Noh, mää
innostuin tästä ideasta mutta menin
vahingossa väärin rakennuksiin
(Päätaloon ja Linnan) keräileän
tavaroita. Nyt mulla ois Juveneksen
kassakone, muutama älytaulu ja läppäri
kämpillä, ja en oo jotenki kehannu
palauttaa näitä vaksille tai kellekään,
ku nolottaa. Mikä neuvoksi?
-Väärinkäsittäjä

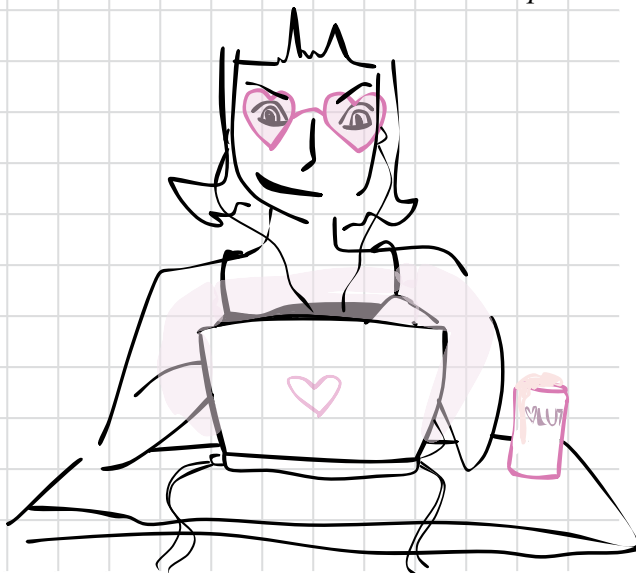
Tietääkö joku, paljonko ritarikurssista
saa kompensatiopisteitä, jos hakee
siirtohaussa lääkikseen? Intrasta ei
löytynyt
-Alanvaihtaja

Rakkaudesta: onko se jotakin syötävää?
Täytyykö rakkaudesta maksaa veroja?

Onko rakkaus taloustieteellisesti
ajateltuna tehokasta? Mikäli Eppujenkin
mielestä rakkaus on KuuMaa, miesten
ollessa Marsista ja naisten Venuksesta,
koossa on miltei koko planeettojen
joukko. Vaan mikä planeetta
muunsukupuolisille jää?
-Sinkku (Eros)

Vihdoin olen hyvässä paikassa, en siis
mitenkään henkisesti vaan ihan baarissa
olen
-Zen

Meillä on paras ainejärjestölehti.
Kellään muulla ei oo näin parasta
ainejärjestölehteä, kuin meillä. Meidän
ainejärjestölehti on suurin, paksuin ja
mahtavin. Kenenkään muun
ainejärjestölehti ei oo näin suuri, paksu
tai mahtava.
-D. Trumpetti

Ello ello from sunny London, s'been bloody lovely here! Lontoossa kevät on pitkällä, aurinko paistaa ja on lämmin. Kirjoittelen tätä asuntolani huoneessa, Brunel University Londonissa, Uxbridgessa, missä ensimmäiset pari kuukautta ovat jo takana ja onnekseni vielä melkein kolme kuukautta edessä. Vaihdossa on ollut ihanaa ja vaikka tämä on itselleni 16. kerta Lontoossa, ei tähän kaupunkiin kyllästy ikinä. Maailman kallein julkinen liikenne ei sekään haittaa, kun 30 minuutin metromatkan päässä on Lontoon keskusta kaikkine mahdollisuuksineen!

Suomesta Lontooseen – ei ole tehty helpoksi!

Vaihtoon lähtö Lontooseen alkoi hyvin samalla tavalla kuin vaihtoon lähtö mihin tahansa muuhun maahan: hyväksymisen jälkeen vuoden kestänyt odottelu, jatkuvien sähköpostien kirjoittaminen kohdeyliopistoon, hakuprosessi lomakkeineen, n. yhdeksän hermoromahdusta ja lopulta lähdön hetkellä, vain asuntolan osoite oli varmasti tiedossa. Lopulta tammikuun puolessa välissä koitti lähtöpäivä useiden hyvästien ja läksiäisten jälkeen. Finnairin lakot toivat lähtöpäivään lisäjännitystä lennon ensin peruuntua ja lopulta siirtyessä siten, että lähdön hetki Tampereelta koittikin jo klo. 3:45 aamuyöstä alkuperäisen aamu 10 lähdön sijasta. Molemmat ruumalaukut tietenkin jo mennessä ylipainoisia. Ei mikään huolettomin lähtö, mutta onnea on paras ystävä, joka lähtee saattamaan elämän toistaiseksi isoimmalle seikkailulle silloin kun vanhemmat eivät potilastyönsä puolesta pystyneet. Siiri piti huolen, että perheelläni ja minulla oli mahdollisimman turvallinen olo lähteä.

Lentomatkalla tietysti tilasin kuohuvaa ja kippistelin itsekseni sille, että vihdoinkin pääsen asumaan itselleni rakkaimmassa kaupungissa. Vähän (as if) itkin myös ikävää, eikä Antti Aution kuuntelu lennon aikana ainakaan auttanut asiaa. Lontooseen laskeutuessani minua kuitenkin tervehti auringonpaiste ja oloni

parani välittömästi. Tästä alkaisi seikkailu, jota en jättäisi mistään hinnasta tekemättä. Taksilla yliopistolle ja laittamaan elämä Lontoossa aluilleen. Opiskelijastatustahan minulla ei vielä saapuessa ollut, vaikka hakemukset oli syyskuussa 2024 täytetty ja lähetetty. Niiden hoitamiseen onneksi meni 5 minuuttia kampuksella, joka pisti isosti arvostamaan Suomessa sähköisen toiminnan tehokkuutta. Ensimmäinen viikko menikin kampukseen, asuntolaan ja asuntolan ihmisiin tutustussa. Seuraavalla viikolla kaksi muuta opiskelijaa Tampereen Yliopistosta saapuivat Bruneliin ja elämä Lontoossa oli jo löytänyt omat uomansa.

Opiskelu englantilaisessa yliopistossa

Opiskelut alkoivat tammikuun lopussa, eivätkä ainakaan toistaiseksi ole tuottaneet hirveästi akateemista haastetta. Luentoja on kolmesti

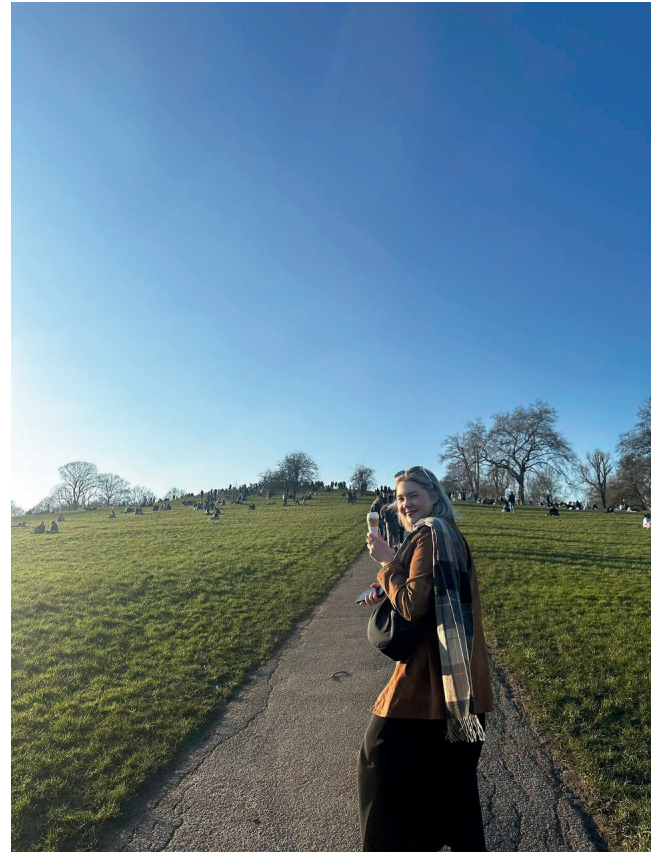

Sateinen kuva City Of Londonin alueella

viikossa ja koko keväälle on yhteensä 4 esseepalautusta. Noppia tästä nettoan 35, eli oikein hyvä diili! Kurssit ovat EU- politiikkaa, Euroopan historiaa sekä Euroopan poliittista historiaa. Kurssit ovat todella mielenkiintoisia, vaikkakaan eivät vaatimustasollaan aivan yllä Tampereen yliopistossa järjestettävien kandidaiheen kurssien tasolle. Itsenäistä opiskelua odotetaan enemmän kuin Suomessa ja jokaiselle viikolle onkin ennakoon opiskeltavaa materiaalia. Vaikka opiskelu onkin helppoa, olen silti onnellinen mahdollisuudesta ymmärtää asioita erilaisesta perspektiivistä.

Opiskelijaelämä on hyvin erilaista kuin Suomessa. Kaikki opiskelijat kuuluvat yhteen opiskelijajärjestöön (Student Union), jonka lisäksi vapaa-ajan toiminta määrittää paljon, mihin ”klubeihin” (socials) kuuluu. Löysin oman socialin lentopallojoukkueesta, sillä ensimmäisessä kampuksella järjestetyssä tapahtumassa tutustuin lentopallojoukkueen jäseniin. Tässä porukassa onkin tullut vietettyä useita railakkaita iltoja kampuksella erilaisissa teemabileissä, joita eri socialit järjestävät useasti viikoittain. Kaikki opiskelijaelämä keskittyy vahvasti kampukselle, sillä kampuksella on (tietenkin) oma sporttibaari ja yökerho. Kampuksen yökerho, The Venue, on todella decent, eikä toistaiseksi ole tullut ikävä Kaijakaan saati muihin Tampereen menomestoihin. Myös Dartsia ja poolia on pelattu vaihtelevalla menestyksellä paljon Locosin sporttibaarissa. Suomen kaltaisten opiskelijajärjestöjen puuttuminen kuitenkin saa arvostamaan sitä, miten kivaa ja monipuolista opiskelijan elämä Suomessa, etenkin Patinassa, on. Siksi nopea visiitti huhtikuussa Suomeen Wappuhotellia järjestämään on ihana lisä tähän vaihtokeväaseen.

Brunelin kampus on kooltaan valtava. Suurin osa opiskelijoista asuu kampuksella asuntoloissa ja koska opiskelijoita on lähemmäs 20 tuhatta, kertoo se siitä, miten laajalle alueelle kampus on rakennettu. Yökerhon ja sporttibaarin lisäksi kampukselta löytyy

Primrose Hill kevätauringossa ja minä

kahviloita, viisi erilaista ravintolaa, ruokakauppa, apteekki, kaksi hotellia, lääkäriasema, pakettipisteitä, kuntosali, urheilukentät jokaiselle mahdolliselle lajille, ryhmätyö- ja aktiviteettitiloja, musiikkitiloja sekä paljon, paljon muuta. Koko elämän voisi siis hyvin rakentaa vain kampukselle.

Asuntolassa eläminen on ollut yllättävän kivutonta ja mukavaa. Koe itseni onnekaaksi, sillä omassa huoneistossani on todella hyvä porukka, jolla olemme järjestäneet yhteisiä illallisia ja muita illanistujaisia kevään aikana. Täällä ei tarvitse huolehtia omien tavaroidensa puolesta, ja yhteiskeittiössä on aina hyvä tunnelma kokata muiden asuntolan kavereiden kanssa. Vaikka asuntolassa eläminen maksaa yli tuhat euroa kuukaudessa, en silti vaihtaisi kokemusta muuhun. Yhteisöllisyyden kokemus ja kaverit asuntolassa tekevät elämisestä 10 muun ihmisen kanssa todella helppoa ja omaa huonettaan olenkin alkanut jo kutsumaan kodiksi. Lontoossa

ja sitä myöten koko Iso-Britanniassa on suurta pulaa asunnoista, joten loppujen lopuksi tilanne on opiskelijalle suhteellisen reilu – ja Lontoon asumisen hintatasoon verrattuna hyvinkin edullinen. Jopa homeeseen tottuu, kun sitä kohtaa jokaisessa rakennuksessa, joka tälle saarelle on koskaan pystytetty.

Attempting to split the G - ei lähellekkään

Elämä Lontoossa - yhtä kivaa kuin voisi olettaa?

On, ja vielä paljon kivempaa kuin olisin koskaan voinut ajatella. Elämä yhdessä maailman vilkkaimmista pääkaupungeista on ihan uskomattoman hieno kokemus. Tässä vaiheessa elämäni olen jo kokenut lähes kaikki turistikohdeet ja siksi aikaa onkin kulutettu tutustumalla siihen, mitä arki voi Lontoossa olla. Turistina Lontoossa päivät ovat hektisiä ja lyhyeen aikaan pitää saada mahdutettua paljon tekemistä. Siksi elämä täällä on niin nautinnollista, kun ei ole enää kiire suorittaa.

Vaihdon aikana suurimman osan aikaa olen viettänyt Lontoon keskustassa. Matkat Uxbridgesta keskusta sujuvat hyvin helposti metroilla ja jo valmiiksi tuttu Lontoon metrokartta onkin nykyään lähes ulkomuistissa. Vilkkaan keskustan jälkeen on silti ihanaa palata Uxbridgeen ja Brunelin kampukselle, ja Uxbridgesta on tullut tietyllä tapaa turvallinen ja tuttu kotisatama.

Arki Lontoossa on koostunut upeista gallerioista, musikaaleista, yökerhoista, jatkuvasta pubeissa istumisesta, kirppistelystä, kahviloista ja iselleni uusien asuinalueiden tutkimisesta. Upeat säät ovat mahdollistaneet piknikit ja kahvikävelyt Hampstead Heathin, Hyde Parkin, St. James'n puistoissa, mihin paikalliset kerääntyvät myös aina säiden salliessa. Lontoossa, kuten varmasti koko maassa, pubielämä on vilkasta ja ainutkertaista. Pubeihin keräännyttäen työpäivien jälkeen yksille ja torstaista sunnuntaihin lähes jokaisessa pubissa on uskomaton tunnelma elävän musiikin ja ihmisten ansiosta. Pubeissa olen myös syönyt paljon autenttista englantilaista pubiruokaa – vaikka todellisuudessa suurin osa ajasta onkin mennyt ”muutaman” Guinness- tuopin parissa. Suomeen verrattuna kevyempi alkoholivero tekee tehtävänsä.

Ihmisten ystävällisyys ja avoimuus on myös asia, johon täällä ei tahdo tottua, vaikka siitä nauttiikin täysin rinnoin. Ihmiset ovat iloisia ja ystävällisiä, uusia tuttavuuksia tekee lähes joka kerta kun lähtee ulos. Englantilainen ystävällisyys tarttuu nopeasti, ja vaikka se ei ole suomalaiselle ominaista, on se silti ehdottomasti muutos, jonka adaptoiminen omaan elämään on ollut vain positiivista. Muutkin erityisesti Lontoossa tärkeät käytöstavat ovat tarttuneet nopeasti – joiden perusteella tavallisen turistin tunnistaa nykyään helposti. Esimerkiksi Tuben käytössäännöt rush hourin aikana ovat nykyään aivan selkeitä ja pahin

moka minkä täällä voikin tehdä, on olla toisten tiellä ja huolimaton ympärillä olevia ihmisiä kohtaan.

Pääkaupungissa elämisessä on myös muita etuja, kuin uskomattoman laaja ja vilkas yöelämä, kirpparit, ravintolat, kulttuurielämä ja pubit. Itselleni tärkeää oli vaihdon aikana myös nähdä Iso- Britanniaa laajemmin, ja Lontoosta onkin helppo matkustaa minne tahansa maassa. Edessä ovatkin vielä matkat Dubliniin ja Edinburghiin, Bathiin, Oxfordiin, Cambridgeen sekä Brightonin. Lisäksi tänne on helppo tulla ja olen hyvin onnekas saadessani kavereita käymään – parhaiden ystävien kanssa kokemus Lontoossa elämisestä paranee vain entisestään.

Vaikka elämä Lontoossa onkin ihanaa, on se silti hyvin erilaista Suomeen verrattuna. Byrokratia ja esimerkiksi terveyteen liittyvien asioiden hoitaminen on huomattavasti vaikeampaa ja alkukantaisempaa kuin Suomessa. Sähköiset palvelut ovat huomattavasti Suomea jäljessä ja olenkin huomannut, että parhaiten asiat hoituvat kasvotusten luukuilla asioidessa. Posti ei myöskään kulje niin vaivattomasti kuin Suomessa (uskokaa tai älkää) ja aina saakin ihmetellä, mihin kirjeet ja paketit ovat joutuneet. Lontoossa naisena eläminen ei myöskään ole kovin turvallista ja olenkin joutunut todistamaan naisiin kohdistunutta seksuaalista häirintää aivan eri tavalla kuin Suomessa. Yksin en liiku iltaisin missään ja suomalaisten kavereiden kanssa jaamme sijaintia jatkuvasti – jopa Uxbridgessä lenkille lähtiessä. Tunnen paikallisia, joilta on varastettu puhelimia kädestä ja metrossa liikkuesssa pitää omasta turvallisuudesta pitää erityistä huolta, varsinkin iltaisin. Lontoossa on erityinen kriisi naisiin kohdistuvan väkivallan kasvussa ja siksi huomaan arvostavani Suomen turvallisuutta erityisesti nyt, kun tiedän millaista elämä voi olla muualla. Tilanteen tiivistää hyvin periaate ”Women for women”.

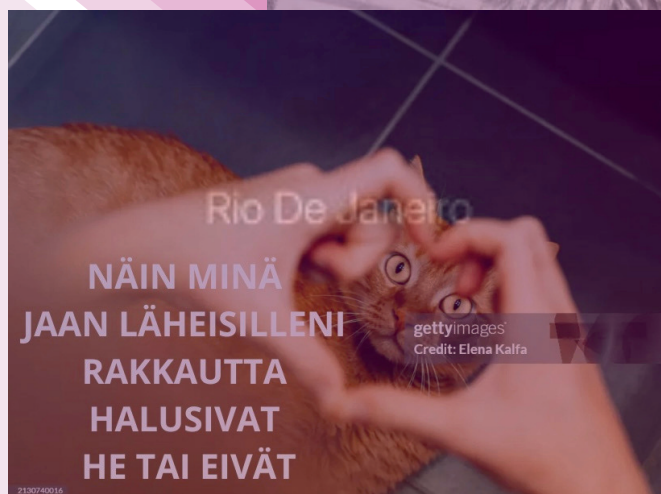
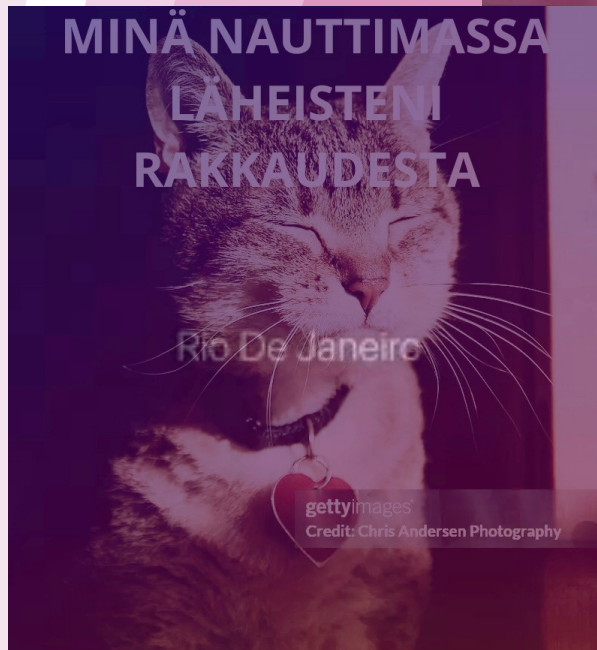
Aurinkoinen Westminster

Lopuksi terveiset Lontoosta

Kaiken kaikkiaan suosittelen Lontoota jokaiselle vaihtoon lähtevälle, tähän mennessä elämä täällä on ollut elämäni parhain kokemus. En vaihtaisi minuuttiakaan pois elämästäni täällä ja aion nauttia Lontoosta niin pitkään kuin vain voin. Lontooseen vaihtoon haluavan kannattaa kuitenkin varautua taloudellisesti hyvin – elämä täällä on todella kallista. En myöskään lähtisi Lontooseen vaihtoon ilman aiempaa kokemusta Lontoosta, enkä myöskään ensisijaisesti suosittelisi Lontoota kovin kokemattomalle matkailijalle. Elämä täällä voi yllättää hyvässä ja pahassa ja siksi koenkin itseni onnekkaaksi siitä, että olen voinut matkustaa tänne niin monesti aikaisemmin. Odotan paluuta Suomeen, Patinaan ja erityisesti Suomen kesään, mutta tähän asti olen ollut hyvin onnellinen täällä. Kevään edetessä ja rahanmenon jatkuessa,

With Love,

Onerva

Rakkauskissameemien tekijä: Miriam Holappa

Rakkaudesta laulu...

...eli suomalaisen musiikin rakkauslaulutaulukko

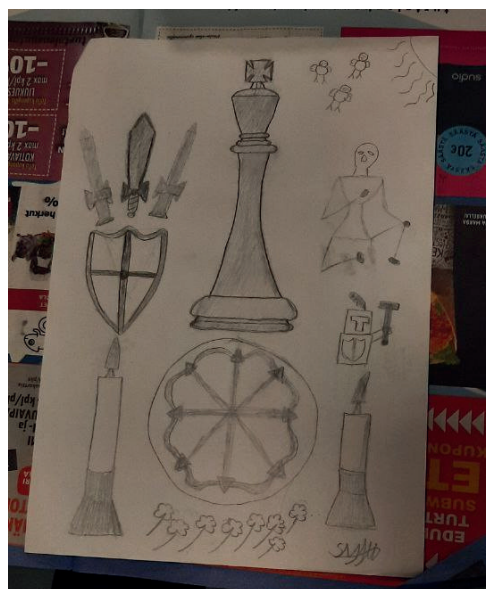
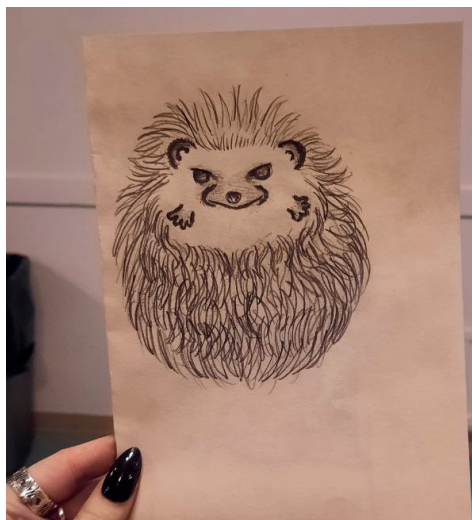
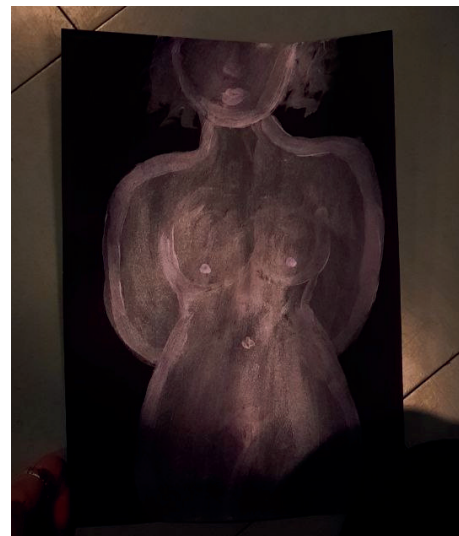

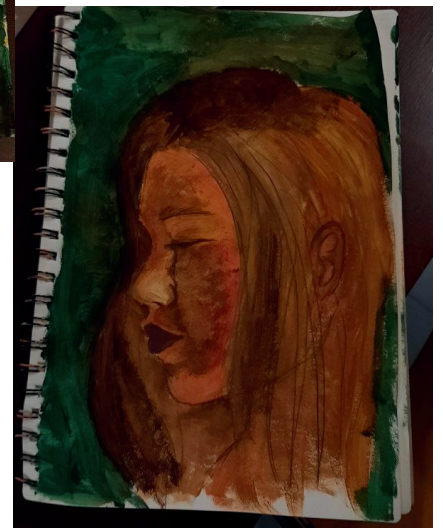
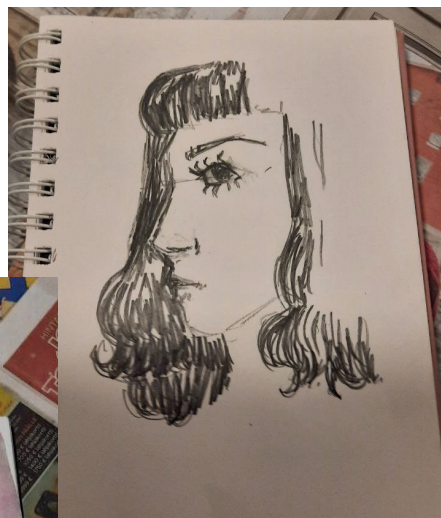
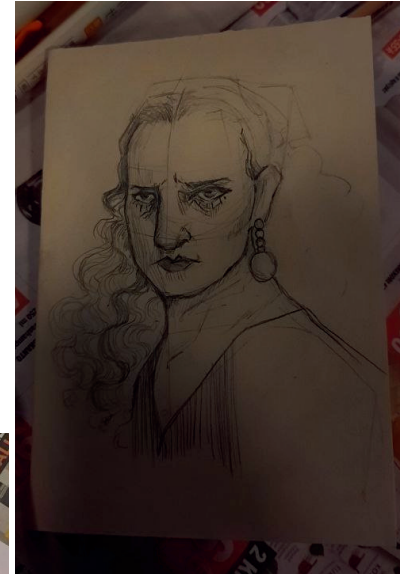
P. S. ~~Tapio kansa~~ olisi ansainnut myös paikkansa tässä taulukossa, mutta ~~Tapio~~ vastaisista syistä jätin sen pois.

-Rakkauden ammattilainen

Patinistien taidetta

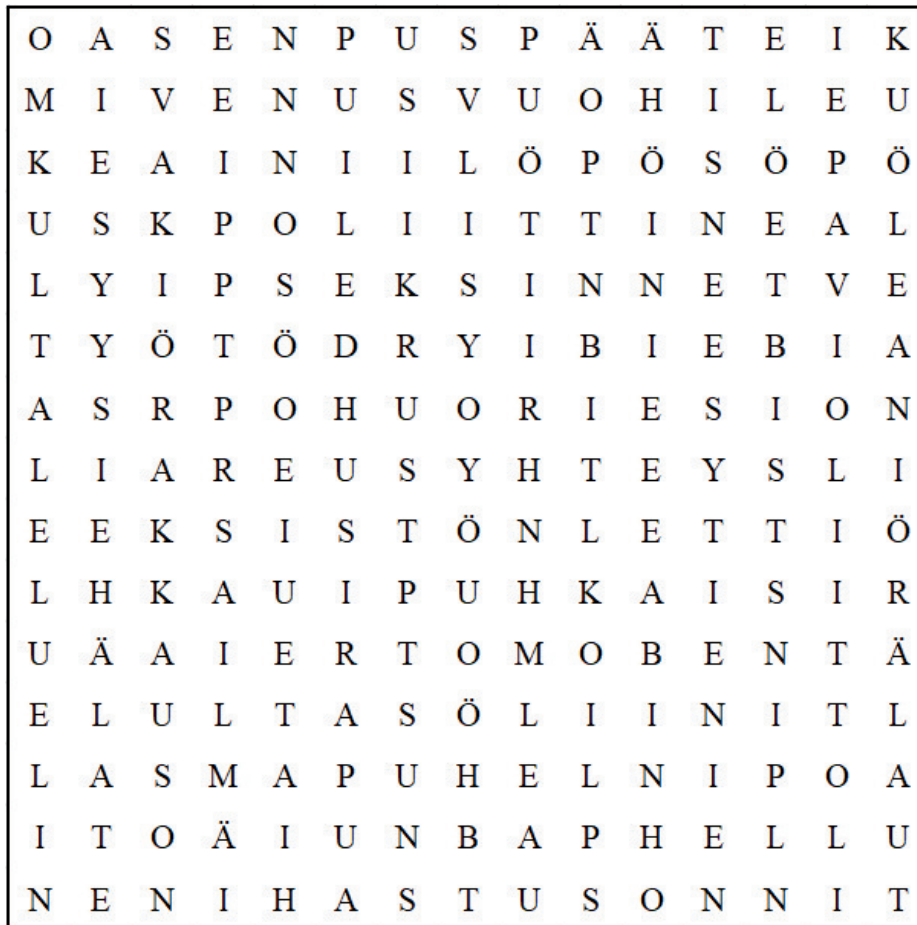
Keväällä järjestetyssä taideillassa patinistit pistivät kaikki taiteelliset lahjansa peliin. Tässä lopputulos.

Sämkypuuhaa

Etsi rakkausaiheiset sanat esimerkiksi silloin, kun sängyssä ei ole muutakaan puuhaa.

rakkaus
 beibi
 ihastus
 läheisyys
 yhteys
 kulta
 seksi
 halaus
 tunteet
 hellu
 sitoutuminen
 avioliitto
 avioero
 parisuhde
 söpöliini

Huom! Sanat voivat mennä mihin tahansa suuntaan.

Oikeat vastaukset s. 30

WERNERIN OLUTTUURKKA NELJÄ vuodenaikaa

Oluiden neljä vuodenaikaa

Kalja on hyvää – tässä muutama buli huurteinen stobe.

Talvi

Se hyytävän kylmä ja pimeä vuodenaika, joka vaatii selviytyäkseen koitoksesta hyvän ystävän. Mistä ystävän löytää, kysyi eräs henkilö. Vastaus on Alko.

Lough Gill brewing company, Torc irish whiskey barrel aged imperial stout with coconut and vanilla, 13%, 7,98€. arvostelu: 4,8/5

Siis unohda koko nimi, ei sillä ole mitään väliä! Ihanan pehmeä irlantilainen stout, joka tuo kaivattua lämpöä keholle ja mielelle. Kuvittele itsesi talvella mökillä takan ääressä kuuntelemassa ihania sulosointuja ja takan räiskettä. Tähdet loistavat taivaalla, ja niiden valo yhdistyy takan lämpimään kajastukseen, valaisten pimeän mökin. Otat huikan oluestasi ja koet ensikertaa elämäsi rakkauden, sen kaipuun, jonka kerran menetit etkä uskonut saavasi sitä koskaan takaisin, nyt se on jälleen kerran tullut luoksesi lämmittämään sinua. Lämpö, jota et tiennyt ansaitsevasi on täällä.

Kevät

Ihanat kevään tuulet ovat pian täällä, jotka lämmittävät kunkin sielua. Auringon paiste ja luonto tulee takaisin eloon, joten herätellään mekin itsemme oluella.

Hiisi, Humulus Lupus Double IPA, 9%, 5,45€, (gluteeniton, vegaaninen). 4,2/5

Siis jos joku on keväinen olut niin se on tämä. Pullo yrittää niin kovasti olla kesä sen sitruksisuudellaan ja muka ipamaisuudellaan, mutta ei se ole. Aromikas, mieluisa, maittava ja IPA:n vihaajille paras – ei tule IPA mieleen tätä juodessa. Silti ne, jotka rakastavat IPAa, on tämä silti aika helvetin hyvää, vaikkei IPAmaisella tavalla. Tätä juodessa tekisi mieli istua kevätniityllä kavereiden seurassa ja nauttia kavereiden ja kevään ensi auringon lämmöstä.

Kesä

Se ihana kesä aurinko, joka lämmittää jokaista solua kehossa ja luo ihanan mielenrauhan kaiken stressin keskelle.

Brooklyn Bel Air Sour, Tropical Sour, 4,5%, 3,65€. 4/5

Kirpsakka toivon maku suussa, jolle voit tuudittautua koko kesän ajaksi. Tähän ei kyllästy, yhtiä parhaimpia soureja mitä olen maistanut (en ole sourien läheisin ystävä). Mikään muu ei ole niin kesäinen, kuin tämä. Jos haluat nauttia kesästä täysin voimin niin juo tätä olutta, ei välttämättä päivittäin, mutta tarpeeksi usein. Tässä ei ole prosentteja samalla tavalla, kuin muissa ehdokkaissa, mutta kesä ei niitä tarvitse, nyt vain nauti mausta ja anna sen viedä sinut mukana. Älä juo ennen vappua, kesä fiilis on iso osa makua

Syksy

Syksy on hieman jännä vuodenaika. Se on päätöspiste vuodenaajoille, ja sen kruunaa kaunis syysruska ja oikeat oluet syysruskan ihailemiseen.

Hiisi Ruisperkele Extra IPA, 8,5%, 6,00€ (vegaaninen). 4,0/5

Ei ihan vedä vertoja Humulus Lupukselle, mutta on tää kova ja ipamaisuus ei myöskään tässä oluessa maistu erityisemmin. Ihana rukii tekee tästä oluesta syksyisen ja monelle voi tulla

syvä rakkaussuhde tähän kuparin värisen olueen kaikille tutumman, sen alkuperäisen kuparin takia. Kuten syksyn alkusanoissa tämä sopii ruskan ihailuun tai mielitetyn kanssa oluen maisteluun omalla kotoisalla

sohvalla, kun syysmyrskyt ovat laskeutuneet Tampereen kauniiseen maisemaan. Syksyisestä tilanteesta riippumatta, tämä on oikea valinta.

-Werner Väättäinen

Alumnin haastattelu

Haastattelimme Patinan alumnia Heli Vuohelaista. Tervetuloa lukemaan hänen opiskeluajoistaan sekä elämästään nykyään!

Mitä teet työkseksi ja mikä siinä on parasta?

Työskentelen alueellisena viestinnän asiantuntijana Suomen Lähetysseurassa. Työalueeni on Lähi-itä, Pakistan ja Länsi-Afrikka. Työssäni parasta on se, kun kohtaan työmatkoillani niitä ihmisiä, jotka hyötyvät Lähetysseuran työstä. He voivat olla esimerkiksi lapsia, jotka saavat tukea koulunkäyntiinsä tai naisia, jotka ovat mukana lukutaitokursseilla tai toimeentuloa parantavissa hankkeissa. Työni keskiössä on näistä kohtaamisista kertominen artikkeleiden, videoiden, podcastien ja valokuvien muodossa.

Miten päädyit työhösi?

Olen aina pitänyt tärkeänä, että työni vastaa arvojani. Työssä kulutetaan iso osa elämästä, joten kannattaa pohtia tarkkaan, mihin sen ajan haluaa käyttää. Jos on mahdollista valita, kannattaa tehdä jotain sellaista, jolla kokee olevan merkitystä.

Aloitin toimittajan työt jo opiskeluaikana ja viihdyin niissä hommissa pitkään. Olin ensin Tyrvään Sanomissa, joka on pieni paikallislehti ja sitten siirryin maakuntalehti Satakunnan Kansaan. Toimittajavuosien jälkeen hyppäsin museo- ja kirjallisuudenalalle Suomen kirjainstituutin säätiöön, joka ylläpitää kahta museota ja kirjainstituuttia. Aloitin siellä viestijänä, mutta vuosien kuluessa työskentelin myös amanuenssina ja intendenttinä. Nautin kovasti työstäni ja silloin minulla oli ensimmäistä kertaa elämässäni vakituinen työsopimus. Neljä vuotta sitten huomasin kuitenkin työpaikkailmoituksen, jota en voinut ohittaa, koska olin jo nuorena haaveillut lähetys- tai kehitysyhteistyöstä maailmalla.

Miten historianopiskelu auttoi sinua?

Historianopiskelu auttaa ymmärtämään ihmisiä ja kulttuureja. Opinnot opettivat samaan aikaan pikkutarkkaa tiedonhakua ja laajan kokonaiskuvan ymmärtämistä. Voisi sanoa, että minusta tuli jonkin sortin generalisti opintojen myötä. Toki siihen vaikutti historianopiskelun lisäksi vapaa sivuaineoikeus, joka tarkoitti minun kohdallani myös valtio-opin, kv-politiikan, tiedotusopin, yritysviestinnän, museologian, sosiaaliantropologian ja monen muun alan opintoja.

Helmikuussa 2025 kävin työmatkalla Mauritaniassa ja vierailin lasten koulutusta tukevassa kummihankkeessa, jossa kävin edellisen kerran vuonna 2022. Halusin kuulla lasten, vanhempien ja opettajien kokemuksia siitä, miten Lähetysseuran työ on vaikuttanut heidän elämäänsä. Tässä kuvassa näytän edellisen reissun kuvia vanhempienyhdistyksen isoäideille, jotka tapasin tuolloinkin.

Millaisia muistoja sinulla on Patinasta? Mikä on lempimuistosi opiskeluajoilta?

Kun ajattelen Patinaa, mieleen tulvii monia hauskoja hetkiä ja retkiä. Bileet ja muu yhdessäolo lujittivat yhteenkuuluvuuden tunnetta ja loivat turvallisen olon. Lempimuistoa on tosi vaikea valita, mutta esimerkiksi Rooman reissu oli tosi ikimuistoinen – toisaalta myös ihan arkinen yhdessäolo opiskelijaporukalla oli todella hauskaa! Lempimuistoihin kuuluvat myös monet hyvät luennoitsijat, jotka saivat ajatukset lentoon.

Patinaan liittyen mieleeni tulee myös (ainakin) yksi nolo muisto: Toimin Patinassa tiedotusvastaavana ja olin juuri käynyt html-kielen peruskurssilla. Yritin sitten ”pätevänä” muokkailla Patinan nettisivuja ja yhtäkkiä sivut hävisivät kokonaan kuin tuhka tuuleen. Paniikissa soitin yliopiston it-palveluihin ja onnekseni sivut saatiin lopulta palautettua näkyviin.

Mikä on lempi rakkauslaulusi?

Huh, tosi vaikea valita. Pari esimerkkiä lemppareistani: Emma Salokosken Veden alla, Alicia Keysin No One ja Aladdin-leffasta tuttu A whole new world.

Yksi mielenkiintoisimpia ja haastavimpia työalueitani on Israel ja Palestiina. Lähetysseura on työskennellyt sillä alueella jo yli sadan vuoden ajan ja teemme työtä sekä palestiinalaisten että israelilaisten yhteistyökumppanien kanssa. Tässä kuvassa vietin vapaapäivää pitkän työreissun keskellä ja kävin kävelemässä Tempelivuorella Jerusalemissa.

Lehden teema on rakkaus. Mitä ajatuksia rakkaus sinussa herättää?

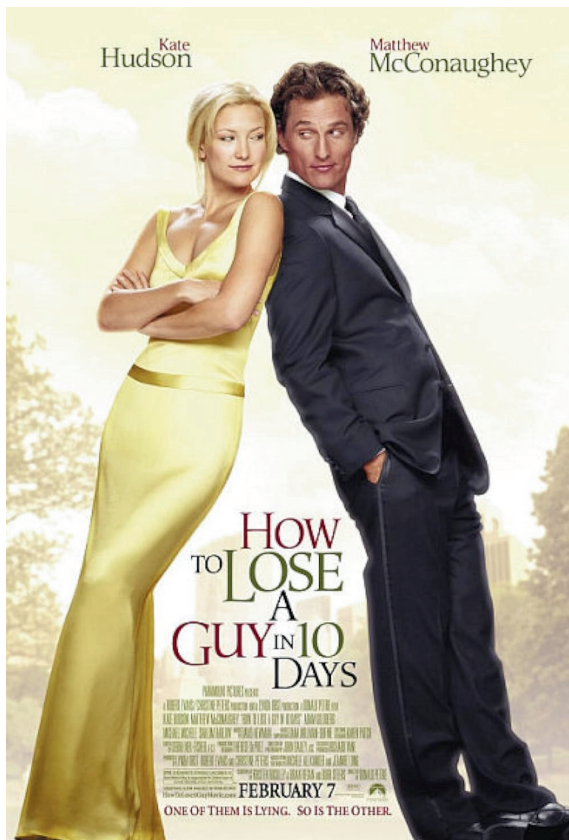
Rakkaus kuuluu kaikille! Ihmisen on hyvä olla, kun saa rakastaa ja olla rakastettu. Yksi parhaista sanoituksista rakkauteen liittyen löytyy Raamatun 1. korinttolaiskirjeestä. Luvussa 13 sanotaan mm. näin: ”Vaikka tuntisin kaikki salaisuudet, tietäisin kaiken ja profetoisin, vaikka voisin siirtää vuoria uskoni voimalla, ilman rakkautta en olisi mitään.”

Patinan matka Roomaan marraskuussa 2004 oli ikimuistoinen. Tutustuimme mm. Forum romanumin alueeseen, Vatikaaniin, Ostia Anticaan ja tietenkin Villa Lanteen. Iltaisin nautimme hyvästä ruoasta ja edullisesta viinistä. Osa meistä kävi myös MTV Europe Music Awards -tapahtumassa ja osa ihmettelemässä Serie A:n eli Italian jalkapallon pääsarjan tunnelmaa. Kuvassa opiskelukaverini Niina, Kirsi, Liisa, Johanna, Anna ja viimeisenä oikealla minä.

Rakkauden romantiikkaa...

Mikä romanttinen elokuva olet oman horoskooppisi mukaan? Vinkkinä katsottavaksi yksin tai yhdessä.

Oinas- *How to Lose a Guy in 10 Days*

Kilpailunhaluinen ja periksi antamaton hurjapää. Se ei pelaa joka pelkää ja oinaan pelihousut on aina päällä!

Härkä - *Pretty Woman*

Tumma ja tulinen JA ITSEPÄINEN oman arvonsa tunteva upea ilmentys. Ryysyistä rikkauksiin elävä esimerkki.

Kaksonen - *Bridget Jones's Diary*

Hurmaava, mutta hektinen. Juttu kyllä luistaa ja asiat hoituu, vaikkakin omalla tavalla. Vaikea pysyä perässä, joten turvavyö kiinni.

Rapu - *The Notebook*

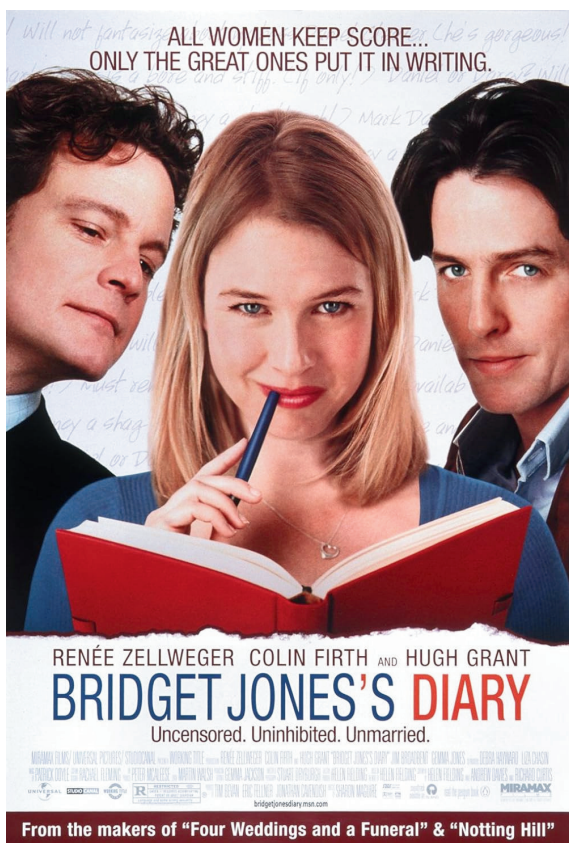
Herkkää herkkää, mutta tarkoituksenmukaista. Suunnitelma on olemassa. Nyt se pitää vain toteuttaa. Tunnekuohut sikseen, koska loppu hyvin kaikki hyvin.

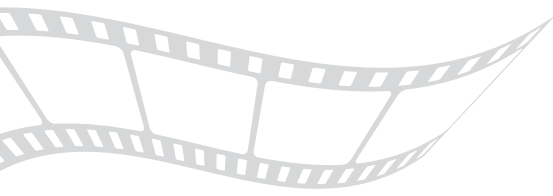
Leijona - *Dirty Dancing*

Heittäytyvä ja tiukka paketti. Joka leikkiin lähtekööt se leikin kestäkööt.

Neitsyt - *Notting Hill*

Omaa polkua kulkeva, tarkkapäinen ja tunteellinen. Vaikeuksien kautta voittoon, kuten tässäkin ihastuttavassa rakkaustarinassa.

Vaaka - The Proposal

Vankkamielinen, mutta tasapainoinen.
Lempeä rakastaja. Jäitä hattuun ei tarvita,
jos on jo omasta takaa.

Skorpioni - 10 Things I Hate About You

Sisäänpäinkääntynyt ja salaperäinen.
Kovan ja piikikkään kuoren alta paljastuu
sielukas ja herkkä hipiä. Vedä vaan kovaa ja
korkeelta!

Jousimies - Grease

Eloisa ja sosiaalinen. Sopii tilanteeseen
kuin tilanteeseen. Ole valmiina lentämään
taivaisiin rakkaasi rinnalla!

Kauris - 13 Going on 30

Omintakeinen makeinen. Ei pelkää laittaa
käsiään multa. Elä täysiä, vaikka jalat on
maassa ja järki päässä!

Vesimies - Clueless

Sinisilmäinen ja aina optimistinen. Aivan
kuin elämää täynnä oleva Cher.
Ennakkoluulottomasti eteenpäin, kyllä jalat
kantaa.

Kalat - Titanic

Klassikko vailla suurempia selittelyjä.
Herkkä romantikko, joka jaksaa toivoa. Älä
vaivu epätoivoon, vaikka joskus tilaa onkin
vain itselle!

-Horoskooppihaltijat Miriam ja Nelli

Elokuvajulisteet: IMDb

Koskaan ei ole liian myöhäinen aika glögille!

Heipä hei rakkaat lukijat.

Olette varmasti olleet puutteessa ja en tällä tarkoita mitään lihallisia himoja, vaan puutteessa suosikki glögiarvostelijane arvosteluista. Vuonna 2024 ette valitettavasti päässet lukemaan tulkintojani Hans Välimäen kahdesta uhkarohkeista glöistä jotka jo noin syyskuussa 2024 kauppoihin ilmestyivät. Toivon, että kuitenkin uskalsitte ottaa glögien suhteen rohkeasti oma-aloitteisuutta ja mennä kohti tuntematonta, kun en ollut teitä hellästi hivellen ohjaamassa näiden kahden rohkean glögin maailmaan. Välimäen Hans ylätti vuonna 2024 ja toi pitkästä aikaa markkinoille kaksi hollitonta glögiä. Tätä ei ole moneen vuoteen tapahtunut ja itse olinkin erittäin innoissani tästä. Olen näitä glögipulloja marraskuusta asti jääkaapissani säilyttänyt teitä varten rakkaat lukijat, että saatte vaikkakin jälkikäteen täsmällisen ja tarkan arvion glögeistä eikä vain mielikuvieni perusteella joulun ajalta, jolloin näitä kyllä myös nautiskelin.

Ensimmäinen glögi on Frutti Di Bosco nimeltään. Pullon ulkonäöstä voi nähdä jokien ja metsän yhdessä elon ja jotain mustikan näköisiä marjoja.

Pystysuorasti aaltoilevat joet vihreän ja havujen keskellä herättelevät nautiskelijan mieleen metsän ja patikoinen muistoja ja melkein maistan jo mustikan maun suussani ja kuulen purojen viettelevän lipityksen.

Kuten tiedätte rakkaat lukijat, ensimmäinen asia on aina haistaa ennen kuin maistaa. Tätä voi soveltaa oikeastaan mihin tahansa ja

moniin erilaisiin elämäntilanteeseen. Monelta epämiellyttävältä kokemukselta voi välttyä kun tätä noudattaa. Tässä glögissä on metsään viittaava tuoksujen sinfonia. Glögi tuoksuu suhteellisen kuusiselta, joka voi yllättää ei kokeneet glögien rakastajat. Kylmänä glögin maistuu mukavalta kävellyltä pyynikin metsässä. Mielenkiintoisen vivahteen tuo rosmariini, joka luo myös metsäntuntua glögin makuprofiiliin. Lämpimänä glögin maku tummenee, mutta niin sanottu kuusisuus vähenee. Mustikan ja mahdollisesti muiden marjojen maut nousevat eteen ja ottavat rakastavan hellästi kielenmakunystyrät hellään syleilyyn. Tämä glögi maistuu nuoruuden leikeiltä kotoani lähellä

olevissa metsissä. Kylmänä maut ovat vahvempia ja vähemmän kokeneet glögin rakastajat saattavat hieman säikähtää. Ensikertalaisille siksi suositellenkin glögiä ensimmäiseksi lämpimänä ja kun makupalettinne on siihen tottunut kokeilemaan kylmänä. Se voi vahvistaa vanhoja muistoja lapsuudesta.

Vuoden 2024 toinen glögi on lyhyesti ja ytimekkäästi Gina ja siinä on lyhyt ja ytimekäs nimi vahvalla ja vivahteikkaan tuoksuiselle glögille. Glögi tuoksuu erittäin mausteiselta ja mielikuvat Toscanan auringosta ja siellä heräävät mielessäni. Glögin nimi Gina yhdistettynä hajuprofiilin myös herättää mielikuvaan veistoksen kauniista pitkästä italiallisesta Signorasta, jonka pitkät tummat ruskeat hiukset

¹ Luotettujen kesken Daddy Hans tai Isukki Välimäki

leimuavat hellässä etelä tuulella ja jonka hiki tuoksuu muskotilta. Glögin haju on jopa niin huumaava, että olisin valmis astumaan heti polvelleni ja vannomaan ikuisen rakkauteni tälle Ginalle. Noh hän on kuitenkin kait vain mielikuvitukseni tuotetta, mutta Gina glögi kompensoi tätä polttavaa kaipuuta ja suhteellisen paljon.

Glögin ulkonäössä noudatellaan samaa teemaa kuin sen sisarparissa. Pitkät pystysuorat väritykset, jossa tällä kertaa ruskea ja lila dominoivat ja vihreät köynnökset sitovat yhteen. Ulkonäkö ei tällä kertaa vakuuta kovin paljoa. Glögin haju ja ulkonäkö eivät mielestäni kovin hyvin osu yhteen. Ehkä maku selittää valintoja, mutta itse olisin ottanut vähän vahvempia värejä ja enemmän punaiseen päin.

Kylmänä Gina ei jätä kylmäksi. Maku ei ole niin vahva kun hajusti voisi päätellä, mutta profiili monitasoinen ja vivahteikas. Mielikuvaani Ginasta tulee heti uusia kerroksia hän ei pelkästään ole tumma ja tulinen vaan fiksi fiksi ja monitasoinen, ehkä mahdollisesti jostain vahasta Italialaisesta intellektuelli suvusta, mutta hän haluaa elää omaa elämäänsä ja ei mennä naimisiin vanhempiansa valitseman italialaisen rikkaan ja komean Alfonson kanssa, jonka Isä on Ginan isän Marion yhtiökumppani.

Lämpimänä Gina herää henkiin. Hän on tulisen itsevarma ja ottaa oman tulevaisuutensa käsiin. Maku on tumma ja mausteinen. Pakenemme yhdessä Alfonson Isän Bowserin kätyreitä, jotka yrittävät pakottaa Ginan naimisiin. Pääsemme heiltä karkuun ja lentokentällä Gina kertoo minulle intohimoisesti:

” Anche se sei una tartanzana del nord e i tuoi capelli sono così lunghi e fini e vorrei sposarti in tutti i calibri, non riusciremo mai a sfuggire a Mario e Bowser. Amore mio ti amerò sempre e i nostri figli sarebbero stati i più belli del mondo, ma dobbiamo separarci perché non ci trovino.”

Vastaa Ginalle:

”Mio amato, il mio cuore brucia come mille soli e nulla ci separerà mai. Sei bella come l'alba al mattino e intelligente come Stephen Hawking. Vieni con me e godiamoci l'intelligenza dell'altro e anche i nostri corpi per il resto della nostra vita. Anche un solo giorno con te vale più del resto della tua vita da sola.”

Menemme yhdessä lentokoneeseen, mutta Gina hyppääkin juuri pois ennen kuin stuerit sulkevat ovat hän huutaa minulle lähtiessään.

”Addio amore mio, penserò sempre a te.”

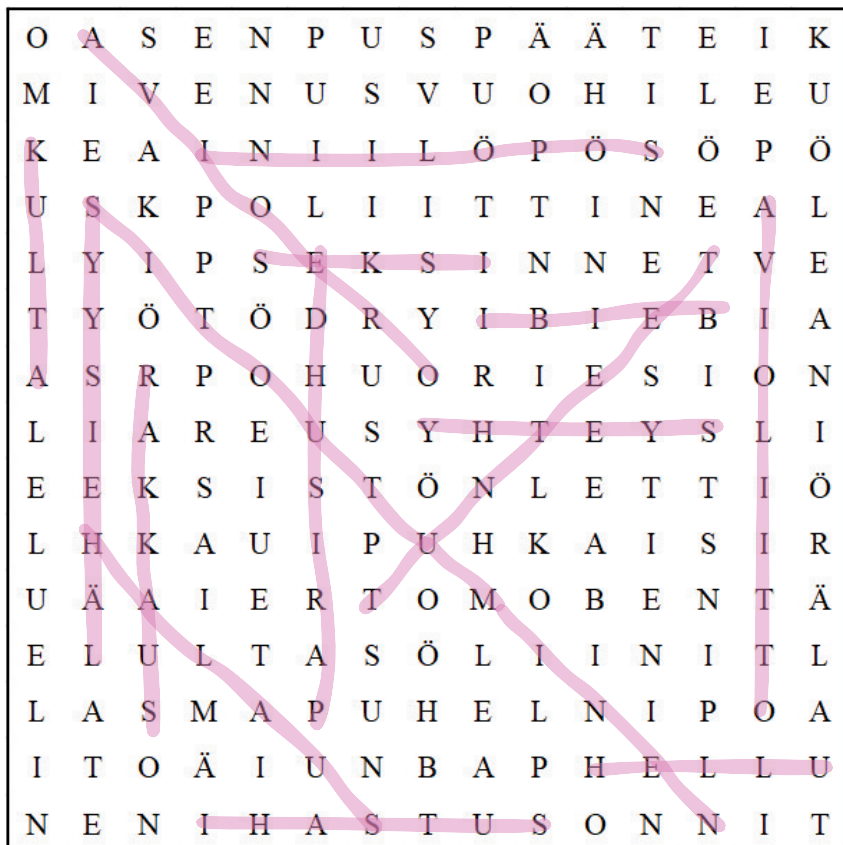
Rakkaat lukijat nyt tuli kiire. Gina odottaa minua Italiassa ja minun pitää pelastaa rakkaani avioliitolta, johon hän ei halua. En pysty olemaan rakkaastani erossa enää hetkeäkään.

Palataan ensisyksyllä uusien glögien kanssa ja toivottavasti löydän sitä ennen elämäni rakkauden.

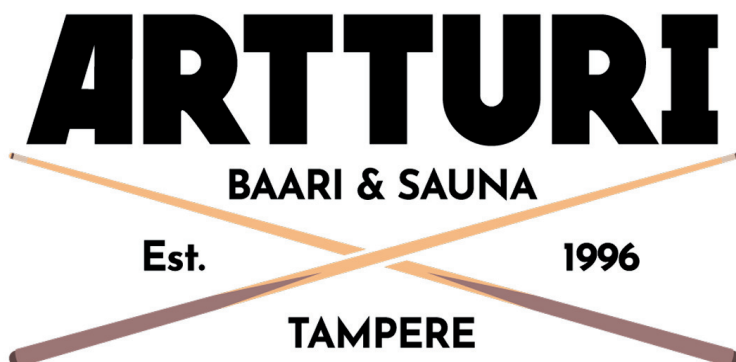
Muistakaa rakastaa, eihän tässä elämässä muuten mitään järkeä olisi.

-Rakkaudesta Ginaan

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

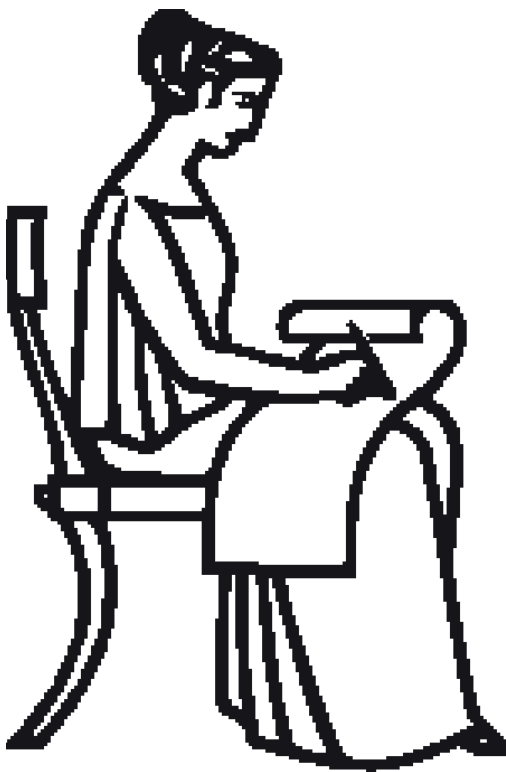

T O S

Siniset
bussit

Hyvät kyydit Heneltä

POAS

HYOL • FLHS

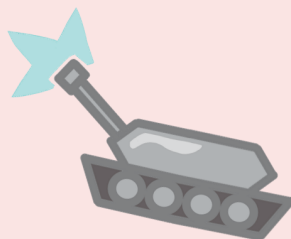
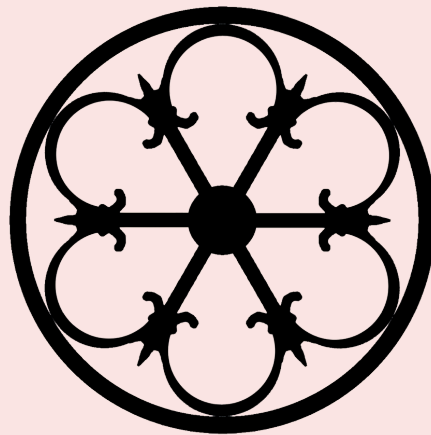
SPECIA

REILUSTI
HISTORIAA!

TYÖVÄENMUSEO
WERSTAS

Jokaisella meistä on ajatuksia rakkaudesta,
sekä rakkautta annettavanaan ja jaettavanaan.
Myös patinistilla. Tartu siis rakkauteen ja tartu
Hileeseen.

Historian ainejärjestö Patina ry:n julkaisema.

HILE